Recepţia dela ambasada Iugoslaviei

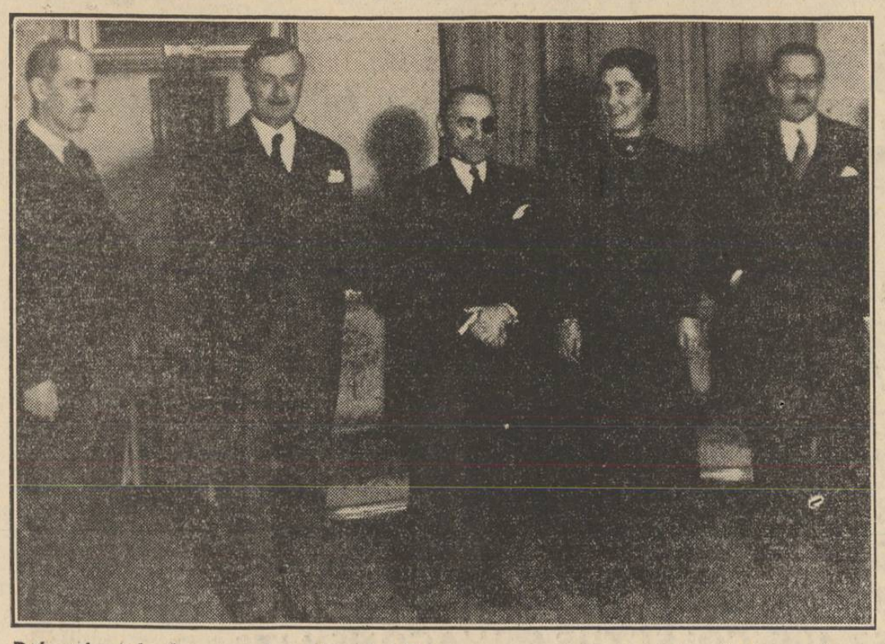

Dela stânga la dreapta : d. ambasador Grigorcea, secretar general la ministerul de externe ; d. ambasador I. Ducici ; d. Armand Călinescu, vice-preşedinte al consiliului de miniştri ; d-na şi d. Avacumovici, prim consilier de legaţie

Cu prilejul remiterei scrisorilor de acreditare, de către d. Ducici, ambasadorul Iugoslaviei la Bucureşti, a fost Miercuri la ambasada Iugoslaviei o recepţie.

Au participat membrii guvernului, membrii Corpului diplomatic şi numeroase personalităţi din societatea bucureşteană.

Onorurile casei au fost făcute de d. Ducici şi întreg personalul superior al ambasadei.

Un bufet bogat a fost pus tot timpul la dispoziţia invitaţilor.

CRONICA SATULUI

Analfabetismul

Problema ridicării culturale şi sociale a satelor româneşti, ridicală, în momentul de faţă, la o importantă preocupare de stat, nu poate fi rezolvată după un plan general de lucru, din cauza structurii actuale a vieţii noastre rurale. Trăesc încă, în plină desfăşurare a puterii lor de înrâurire, situaţii deosebit de rele şi ciudate, a căror înlăturare trebueşte pornită pe căi cari să varieze dela caz la caz. Această stare de lucruri se datoreşte, în primul rând, unei evoluţii nedirijate a satelor noastre, sau, uneori, unei evoluţii rău dirijate. Nu interesează cine e vinovatul, din moment ne ne aflăm în faţa unui fapt împlinit, cu incalculabile consecinţe, ci remedierea lor cât mai degrabă şi temeinică, pentru a se putea începe o viaţă cu totul nouă, conformă cu cerinţele vremii de faţă.

Ştiinţa de carte este una dintre cele mai de seamă probleme din viaţa unui stat bine organizat şi cu solide temelii de civilizaţie. Ea e oglindirea sforţării unui popor spre binefacerile culturii, integrarea lui în rostul bunelor rânduieli şi strădania de a-şi croi un rost bine precizat în cadrul omenirii. Cartea cultivă mintea, înalţă spiritul şi deschide drum liber năzuinţelor omului. Ea e unul dintre cele mai preţioase auxiliare în viaţă. Când fugi de ea, fugi, implicit, de bine.

Statele cu o veche tradiţie de civilizaţie se mândresc cu marele lor procent de ştiutori de carte. Prin asta dovedesc ataşamentul lor faţă de civilizaţie şi cultură. Lucrul se şi simte imediat, pentrucă într'un stat unde toţi cetăţenii cunosc binefacerile slovei, înţelegerea faţă de problemele şi nevoile obşteşti este mai mare, naţiunea e mai disciplinată, aportul de progres e mai mare.

La noi, însă, avem din păcate actuală problema neştiinţei de carte, a analfabetismului, care se menţine — e de mirare — în proporţii uimitoare. Dacă până acum a fost cu putinţă trecerea cu vederea a unei atât de grave situaţii, ritmul nou ce i se impune vieţii româneşti nu e permis să ne mai îngăduie o astfel de nepăsare. E dureros să găseşti în satele noastre, după douăzeci de ani dela Unire, tineri cari să nu ştie carte deloc, nici măcar atât, cât i-ar putea ajuta să-şi scrie numele. Ar fi fost normal să avem un oarecare număr de analfabeţi mai în vârstă, mai ales în ţinuturile cari au stat lungă vreme sub stăpânire străină, dar, din nenorocire, avem mulţi analfabeţi din rândurile tineretului sătesc şi tocmai în acele provincii cu permanentă stăpânire naţională. E just că avem insule de analfabetism covârşitor şi în părţile ardelene : Munţii Apuseni, Ţara Oaşului, Maramureş şi, întrucâtva, în Haţeg, cari sunt explicabile din pricina relelor împrejurări economice, dar în general procentul ştiutorilor de carte ai acestei provincii este mai ridicat decât în celelalte. O concluzie s'ar putea totuşi trage : tendinţa populaţiei româneşti de a nu se lăsa cutropită de acţiunea de desnaţionalizare a stăpânitorilor de-atunci, care se făcea mai ales cu concursul şcoalei primare.

Procesul analfabetismului ar putea fi mult desbătut şi s'ar putea găsi, fără îndoială, o mulţime de cauze, unele mai îndreptăţite decât altele. Fapt sigur este însă că avem în ţară de tratat o problemă a analfabetismului şi e suficient, pentru a ne da seama de gravitatea ei şi a lua măsuri de îndreptare, mai necesare ca oricând. In momentul de faţă s'ar mai putea înlătura răul, fără atât de multe prejudicii, dar mai târziu va fi mult mai greu.

In primul rând, o cauză eficientă a neştiinţei de carte o constitue împrejurările economice. Mulţi săteni săraci nu-şi trimit copiii să înveţe la şcoală, din pricină că nu au cu ce să-i hrănească şi să-i încalţe. Preferă să-i dea la stăpân, spre a păzi vitele ori să fie puşi la alte treburi, scăpând astfel de grija lor, decât să-i trimită la învăţătură. Pentru a înlătura această piedică din calea ştiinţei de carte trebuesc înfiinţate neapărat cantine şcolare, de regulă în cadrul Căminelor Culturale, unde copiii lipsiţi de putinţa unei hrăniri suficiente să poată să ia masa la amiază. Susţinerea unei astfel de cooperative nu poate să fie o problemă grea, fiindcă oamenii cu dare de mână din sat, — chiaburii, — membri ai căminului Cultural, nu vor precupeţi să-şi dea sprijinul lor, mai ales într'o astfel de chestiune, de care depinde întreg rostul vieţii culturale din satul respectiv. In sprijinul cantinei ar putea veni cooperativa şcolară cu beneficiile realizate. Putinţele nu vor întârzia să se vadă. Inceputul e greu, dar după ce ghiaţa a fost spartă lucrul va merge bine.

Alţi părinţi nu au bani ca să procure copiilor manualele didactice, de cari au neapărată trebuinţă. Măsura bună a fost luată: monopolizarea, deocamdată numai a abecedarului, dar e de sperat că în curând se va extinde şi asupra celorlalte manuale de şcoală primară. In felul acesta gratuitatea învăţământului îşi va dovedi efectul în întregime : participarea tuturor la beneficiile lui, înlăturându-se piedicile de ordin economic.

O problemă importantă, care trebue soluţionată, este aecea a prea marei depărtări de şcoală. Intr'o astfel de situaţie, mai ales în satele de munte, răspândite pe un spaţiu mare, participarea copiilor la şcoală se resimte mult. Soluţia de îndreptare ne-a arătat-o d. prof. D. Gusti, preconizând *învăţământul ambulant*, adică deplasarea învăţătorului în cătunele îndepărtate unde locuesc elevii, precum şi *învăţământul sezonier*. In acest din urmă caz vacanţa ar urma să fie în timpul iernii, când vremea e rea şi copiii sunt obligaţi să stea în casă, iar vara să fie sezon de şcoală. Firește că muncile agricole în toiu ar putea să îngreuieze aplicarea acestei soluţii, dar totul este în funcţie de înţelegerea oamenilor. E vorba ca din atâtea soluţii să fie aleasă cea mai bună şi, în cazul de faţă, aceasta din urmă este de fapt aşa.

Pentru populaţia adultă, îndeosebi pentru bărbaţii cari satisfac serviciul militar, se pot organiza şi ar trebui chiar să se organizeze, pe lângă unităţi, de câteva ori pe săptămână, cursuri de şcoală, pentru ca, în felul acesta, soldatul să se întoarcă acasă cu un dublu folos : învăţătura cărţii şi instrucţia militară. Dacă soldatul va fi învăţat să scrie şi să citească, instrucţia militară va fi mai repede deprinsă, căci înţelegerea va fi mai mare.

Iată atâtea soluţii pentru propăşirea ştiinţei de carte din România. Aplicarea lor nu ar aduce decât înfăptuiri folositoare şi nu ne îndoim un moment că odată aplicate aceste măsuri, satele noastre nu vor mai da procente ridicate de analfabeţi.

DUMITRU IMBRESCU

FAUNA CODULUI PENAL

BIROUL AMERICAN

Noi, românii suntem foarte ambiţioşi pe toate tărâmurile. Acum o jumătate de secol, Caragiale punea pe un erou din „Scrisoarea pierdută" să strige plin de convingere : „Să avem şi noi faliţii noştri !". Câţiva ani mai târziu, ca şi cum ne-am fi ruşinat de lipsa pe care marele dramaturg o semnalase, începeam să avem faliţi autohtoni. Şi, slavă Domnului, am avut, — nu unul, doi ci cu miile, — de s'au cutremurat temeliile comerţului românesc.

Tot astfel şi în materie de escroci internaţionali. Vreme îndelungată, nu s'a pomenit să fi ieşit unul din rândurile noastre. Până ce, într'o zi, s'a născut, la Ploeşti, George Manolescu, supranumit prinţul Lahovary, George Lahovary, George Lambert, Luigi Casanova, Marcandante, Marsa de Walle, doctorul Maud şi doctorul de Bröch.

A fost unul din cei mai celebri hoţi „de lux" pe care i-a cunoscut Europa şi un ingenios escroc. Dar a avut delicateţa,— mişcătoare, — să nu „opereze" niciodată în România, recoltându-şi victimele numai pe meleaguri străine.

Pe seama lui George Manolescu se pun multe isprăvi. E greu de stabilit totuş, cele pe cari le-a săvârşit cu adevărat. E scoarta oamenilor celebri...

*

Astfel, se spune că într'o zi îşi făcu intrarea în magazinul unui mare bijutier din place Vendôme, la Paris.

— Peste patru zile, fiica mea împlineşte douăzeci şi unu de ani, — explică el. Aş dori să-i fac un cadou preţios : un colier de perle sau o diademă de briliante. Vreu însă o bijuterie unică, superbă, care poate să coste până la o jumătate milion de franci. Aveţi ceva în acest gen ?

George Manolescu era un om cu înfăţişare foarte aristocratică, pururea îmbrăcat extrem de elegant. Vorbea de sus, autoritar şi politicos în acelaş timp.

Bijutierul, un flamand, — să presupunem că se numea Van Beer, — impresionat şi de înfăţişarea şi de cererea clientului, începu să-i arate acestuia cele mai frumoase „bucăţi" pe cari le avea în magazin. Coliere de perle şi de briliante, broşe, brăţări, diademe, cercei, — adevărate capo d'opere, — se perindară pe dinaintea ochilor lui Manolescu.

— Nu-mi place nimic din toate acestea ! făcu el strâmbând uşor din nas, după ce examina-se rând pe rând bijuteriile cu privirea rece a omului care ştie ce cumpără.

— Regretăm, dar...

— Totuş, aţi putea poate să-mi montaţi până în două zile un colier de perle valorând o jumătate de milion ?.. Dacă doriţi, vă pot da şi un acont asupra preţului !

In acelaş timp duse nepăsător mâna la buzunarul hainei şi scoase un teanc de bancnote. Dar Van Beer, — om subţire şi negustor de clasă mare făcu un gest net :

— O ! nu ! Nu e nevoe de niciun acont !... Dacă voiţi, poftiţi peste două zile să vă arăt colierul dorit.

— E nevoe să mai mă deranjez ? întrebă Manolescu plictisit. Nu puteţi să-mi aduceţi colierul acasă ? Iată adresa mea.

Şi întinse bijutierului pergamentul unei cărţi de vizită împodobită cu o coroană princiară şi gravată cu un nume pompos.

— Cum doreşte Înălţimea Voastră ! se înclină Van Beer impresionat. Voi aduce chiar eu colierul, poimâine, la ora cinci după amiază.

— Perfect !... Vă atrag însă atenţia că doresc să fac o surpriză fiicei mele. Aşa că, dacă, întâmplător o veţi vedea să-i ascundeţi obiectul vizitei dv.

Şi falsul prinţ plecă, superb, precum venise.

*

In ziua şi la ora fixată. Van Beer se înfăţişă cu colierul la adresa indicată de George Manolescu, într'un mare *palace* din cartierul Etoile

Un valet în livrea îi deschise şi-l introduse la „Înălţimea Sa".

— Aţi adus colierul ?

— Da ! Iată-l.

Şiragul de mărgăritare îşi etala calda irizare pe mătasea unei casete. Manolescu îl luă, îl cântări în mână, îl privi în lumina blândă a sfârşitului de zi.

— Mda! zise el cu jumătate de-gură! Ça va! Merge!..

In clipa aceea, o uşe se deschise şi o fiinţă superbă, — o femee, — intră fără să bată.

— A ! pardon ! se scuză ea stingherită, în timp ce Van Beer se sculase, curtenitor, în picioare.

Speriat oarecum de această apariţie, şi dorind, desigur să nu strice efectul surprizei pe care o pregătea, — precum afirmase cu două zile înainte, — George Manolescu svârli repede colierul pe tablia unui birou american, trăgând oblonul acestuia spre a ascunde bijuteria, vederilor.

— Voiai să-mi spui ceva ? întrebă el pe femee.

— Da, papa !

Falsul prinţ se întoarse către Van Beer, îi făcu un gest de complicitate cu coada ochiului şi-i spuse:

— Mă iertaţi, câteva clipe !

Bijutierul făcu o plecăciune, iar Manolescu ieşi împreună cu femeea, printr'o uşă opusă peretului de care se afla lipit biroul american.

Trecură câteva minute şi „Măria Sa" nu se mai întoarcea.

Nici un motiv de nelinişte nu sdruncina totuş buna dispoziţie a lui Van Beer. Văzuse doară „cu ochii lui" colierul închis în birou. In cel mai rău caz ştia de unde să-l ia.

După un sfert de ceas de aşteptare, se pomeni tremurând nervos din picior... După alt sfert de ceas, simţi puţină transpiraţie la rădăcina celor şase sute de fire de păr cari-i camuflau savant chelia.

— Ce s'a întâmplat, oare ?

Văzu o sonerie şi-şi permise să apese pe buton. Niciun servitor nu veni. Atunci, enervat deabinelea, Van Beer se sculă şi se duse către biroul american, ridicându-i oblonul. Şi scoase o imprecaţiune groaznică (în limba flamandă): colierul dispăruse.

...Când, după câtăva vreme, s'au cercetat faptele mai cu amănuntul, s'a descoperit şi chipul în care fusese sustrasă bijuteria. Biroul american era lipit de zid, iar zidul era găurit tocmai în dreptul unei deschizături făcută în tablia biroului

După ce părăsise încăperea în care se afla Van Beer, falsul prinţ ieşise pe coridorul hotelului, pătrunsese în camera vecină zidului găurit. Luase colierul fără ca bijutierul să prindă de veste şi dispăruse, însoşit de pretinsa-i fiică şi de valetul complice.

Nu a fost arestat niciodată pentru facerea aceasta.

La urma urmei, poate că nici nu a săvârşit-o el...

ION DRAGOMIR

NOUI ADEZIUNI

LA FRONTUL RENAŞTERII NAŢIONALE

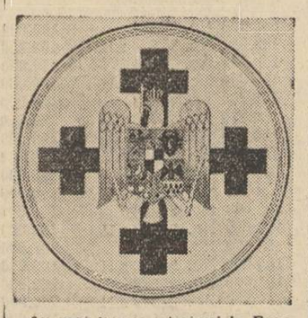

Au mai trimis adeziuni la Frontul Renaşterii Naţionale :

Profesor G. I. Popa, C. C. Albulescu, Ştefan Rădulescu, inspector P. T. T., inginer Gh. Vasilescu, lt. colonel Petre Octav. Ion I. Beştelei, fost consilier Curtea de apel, profesor Eduard Săulescu, avocat Ştefan D. Iacovescu, avocat Anghel Ştefănescu, Alexandru Paximade, director de bancă, inginer consilier silvic Gh. Năstăsescu, inginer consilier silvic N. tŞefănescu-Suhăţeanu, Stanciu I. Roman, agricultor, Mihai D. Izvoranu, avocat, dr. N. Gavrilescu, profesor Costache Dima, avocat Traian Alexandrescu, Basil Georgescu-Fuerea, industriaş, C. Meedianu, director, C. I. Scorţescu, profesor George D. Stan, avocat, inginer I. Ionescu, profesor C. Gâdea, avocat Pantelimon Gagea, avocat I. Lambescu, profesor H. Peicescu, Alexandru Bonachi, subdirector, Ion Iosif, comerciant, inginer Al. Ştefanopol, avocat George Ionescu, fost deputat, profesor Jean Niţescu, profesor Tudor Cutzescu, profesor Virgil Pomponiu, profesor Eugeniu Ţintă.

Deasemeni au aderat : membrii Frontului negustoresc al Unirii în frunte cu d. Em. Brancovici, preşedinte şi Gh. Fundănescu, secretar general, membrii cercului dentar „Unirea" din Bucureşti, membrii corpului didactic secundar din diferite inspectorate şcolare, din ministerul educaţiei naţionale, membrii Oficiului judeţean al camerei de muncă Tecuci, membrii baroului avocaţilor din Tg. Mureş în frunte cu d. Aurel Baciu, decan, membrii consiliului de administraţie şi comitetul de cenzori al Băncii Comerţului Turda, în frunte cu d. Iuliu Enescu, consiliul de administraţie şi comitetul de cenzori al Băncii Agrare Cluj, în frunte cu d. Octavian Prie, membrii consiliului de administraţie, directiunii şi personalul fabricei de ciocolată Suchard, în frunte cu d. C. Mitilineu, funcţionarii Curţii de apel Bucureşti, membrii cooperativei „Isbânda Unirii" din comuna Cadichioiu, jud. Durostor, în frunte cu d. N. Petcu, preşedinte, membrii cooperativei viticole Jariştea, din comuna Jariştea jud. Putna şi alţii.

Din jud. Cluj : Ciocanela Victor, Goina Teodor, Lupea Virgil, Lupaş Ion, Olaru Din., dr. Rusu Aurel, Somlea Mihai, Sivia Vlad, Lura P., Popa I., Pop Gh., Sotropa Mihail, Kovats Dominic, Laszlo Eugen, Nagy L., Varga Iuliu, Valenti Barani, Kuszar E., Lukacs Fr., Peter M., Szabo Al., Sebesteyn Zoltan, dr. Hintz Gh., Merza Luca., Kiraly L., Palffi Zoltan, Zivkuly R., Biro G. Mihail, Szabo T. Eugen.

Jud. Constanţa : Arginteanu A., R. Andreescu, Ion Berberianu, M. Colţaru, Gh. Constantin, C. Ciomu, B. Dragomirescu, P. Mihăilescu, Sorin Miga, S. Stăncescu, G. Vasiliu, I. Zuchi, Gh. Balguranidi, Emil Zigmund, Andrei Wagner. Jud. Dâmboviţa: Al. Adace, I. Buda, V. Ghiocel, I. Iacob, Al. Naghi, V. Paraschivescu V. Pătârnighe, P. Stoian, Gh. Tapu. Jud. Dolj: P. Crăsanru, M. Diaconescu, E. Dimitriu, I. Ivanovici, V. N. Niculescu, Const. Ogrezeanu, Const. Papademeriu, Tiberiu Popescu, M. Petrescu, Iulian Popescu, Al. Savu, C. Soimaru, I. Bordy, Gustav Langer, Szkmary Iasif. Jud. Dorohoi : Gh. Popescu, Gr. Sinco, Gh. Timuş. Jud. Durostor : col. Marian, Iordan Iordanof, Garabemt Babichian. Jud. Făgăraş : Br. Coriolan, Vicentiu Grama, P. Langa, Carol Kontesveler. Jud. Gorj: Gh. Arjoca, Titu Ivănoiu, Const. Vasilescu. Jud. Hunedoara: Iuliu Lipovan. I. Stoica, Gheza Ferenczy, Al. Havy, Carol Mihaly, Gheza Panczel, Fr. Vavro, Rudolf Kramek, Ernest Papp, Iosif Ferenczy, Zoltan Hegedus, Iuliu Rapaczky, C. Munich, Paul Schultz, Vineţiu Bica, Sabin Câlcescu, Corneliu Jurca, Andrei Kekete, N. Alfred. Jud. Iaşi : Const. Handoca, Adrian C. Popovici, Sergiu Ramaşcanu. Jud. Ismail : Cristian Popescu. Jud. Ilfov: Gh. Velescu, I. Bârdeanu, Liviu Bancu, Anastase T. Chiale, Pr. Crişan Nic., col. dr. C. Cerbulescu, Al. Cepleanu, G. P. Ciupercescu, D. A. Constantinescu, G. I. Dan, George Drăguş, Victor Georgescu, N. Giorgianu, Const. Guci, Victor Gheorghiu, N. Garusa, Victor Hotăranu, Dionisie Marulis, Gh. Manolescu, Eugen Moaşa, Al. Munteanu, Emil Novac, Traian Nistor, Andrei Penu, Napoleon Popovici, M. Sceopul, I. Etaja, Al. Roşu, Garabet Ramaşcan, Mihail Rusu, I. Rădulescu, I. Tevenov, Gh. Urseanu, Gh. Velescu, I. Alexi, dr. Emil Belcot, Barbu Mihăescu, dr. I. Polovrăgeanu, Iuliu Pop, Sterie Papinian, Silvestru Popescu, Tache Răpeanu, M. V. Birmănescu, Raul Balogh, Pavel Gath, Albert Pral, Avram Tavition. Jud. Lăăpuşna : Nicolae Ceghez, D. Diaconescu, Gr. Marian. Jud. Maramureş: Iosif Beres, Augustin Cracs, Gh. Petri h, Fr. Rosler, Zoltan Brul. Jud. Mehedinţi : S. Blaga, Aurel Păcuraru, Teodor Popescu, Sergiu Torjescu. Jud. Mureş: V. Micu, Julian Uţiu, Victor Mera, Idut Iuca, Eugen Nazi, Al. Nemes, I. Berekmeri, Arpad Veres, Al. Augustin. Jud. Muscel : Sever Armăşescu, D. Chirită, V. Popescu. Jud. Năsăud: Anton Vlad, G. Drugă, Pavel Haupt, Vasile Voith, Ştefan Pekker. Jud. Neamţ: I. Cârteanu, V. Creţu, I. Florescu, C. Fabini, If. Calan.

CAMPANIA DE LUCRĂRI EDILITARE

DUBLAREA ŞOSELEI KISELEFF

INTRE HIPODROM ŞI „MIORIŢA"

Amenajări in pădurea Băneasa.— Alei pentru călăreţi.— Lărgirea podului peste lacul Băneasa

Datorită vremei frumoase şi a primăverii care se apropie, la primăria Capitalei s'a lucrat intens pentru a se da drumul primelor realizări edilitare de care un oraş modern şi în continuă desvoltare ca Bucureştii are nevoe.

De-aceea, în viitoarea campanie edilitară s'a hotărât să se execute un număr cât mai important din lucrările edilitare şi urbanistice ale căror necesitate şi urgenţă au devenit imperioase.

Din importantele lucrări ce vor fi executate îndată ce va începe activitatea, notăm pentru astăzi modificările ce vor fi aduse în pădurea Băneasa şi pe şoseaua Kiseleff.

DUBLAREA ŞOSELEI KISELEFF

Se ştie că şoseaua Kiseleff este mai îngustă pe porţiunea cuprinsă între hipodromul Băneasa şi fântâna „Moriţa", din dreptul vilei Minovici şi gării regale Mogoşoaia.

Pe această porţiune şoseaua va fi dublată, noua arteră ce se va deschide urmând să fie trasată chiar pe malul lacului.

Se va creia astfel o minunată perspectivă asupra lacului, care, mai ales în timpul nopţii, va prezenta un aspect feeric.

Intre cele două ramuri ale şoselei, pe porţiunea pomenită, se va creia un squar de verdeaţă, care va proteja şi plantaţia de pomi din această parte a vechei şosele.

In urma acestei modificări fântâna „Moriţa" va fi plasată chiar în axa şoselei.

IN PADUREA BANEASA

Aleiele din pădurea Băneasa, tăiate dela început prea înguste, fac circulaţia vehiculelor în pădure foarte anevoioasă. Totodată ele provoacă şi numeroase accidente, din cauză că pietonii sunt siliţi să circule pe aceleaşi alei cu vehiculele, iar acestea, în toată lărgimea lor, nu au mai mult de 5 metri.

Primăria Capitalei a hotărât ca lărgimea aleei de penetraţie să fie făcută chiar la începutul campaniei de lucrări edilitare, astfel că la vară să poată fi dată circulaţiei.

PENTRU CALAREŢI,

Amatorii sportului equestru vor fi deasemeni favorizaţi, întrucât primăria va amenaja în pădure mai multe alei, care nu vor putea fi utilizate decât de călăreţi.

*

Stâlpul de lumină din faţa hipodromului Băneasa, find rău plasat şi provocând deseori accidente, a fost scos şi squarul desfiinţat.

Eri dimineaţă, porţiunea aceasta de şosea a şi fost pavată.

PODURI NOUI

In afară de porţiunea care va fi dublată, şoseaua Kiseleff mai este îngustă şi la podul de peste lacul Băneasa.

Primăria a decis şi remedierea acestui rău, într'ucât podul va fi lărgit la 20 metri carosabilul, cât actuala şosea, iar pe margini vor fi făcute şi două trotoare pentru pietoni.

Alt pod, cel de lemn dela Străuleşti, va fi înlocuit cu un pod solid de beton armat.

Deasemeni va fi refăcut şi podul dela Floresca, depe şoseaua Pipera care deserveşte aerodromul militar.

V mar.

D-RA RIEFENSTAHL

LA ACADEMIA DE EDUCAŢIE FIZICĂ

D-ra Leni Riefenstahl, în mijlocul elevilor dela A. N. E. F.

Miercuri, la ora 11 jum. d-ra Leni Riefenstahl a venit la Academia Naţională de educaţie fizică, unde a fost întâmpinată de corpul profesoral şi de studenţi şi studente.

Pentru cititorii Universului Leni Riefenstahl

După vizita făcută la căminul de studente, d-ra Leni Riefenstahl a asistat la un program de gimnastică esetică în stil românesc, executat de studentele A.N.E.F. sub conducerea d-nei Vera Proca Chiortea apoi a trecut la sala de gimnastică a studenţilor, unde echipa de gimnastică a executat sub conducerea d-lui prof. Rosală.

D-ra Riefenstahl a rămas încântată de programul ce s'a executat mai ales al studenţilor, exprimându-se că în viitorul ei film, va alege elemente dela Academia naţională de educaţie fizică.

Studentele A.N.E.F. au oferit d-rei Riefenstahl un frumos buchet de flori.

BANCHETUL DELA CAPŞA

Miercuri seară a fost la restaurantul „Capşa" un banchet, oferit de comitetul olimpic, în onoarea d-rei Riefensthal, cunoscuta artistă realizatoare a filmului olimpic.

La banchet au luat parte : d-ra Riefensthal, d-na Riefensthal, d-nii Teofil Sidorovici, comandantul Străjii Ţării, cu doamna, Eugen Titeanu, subsecretar de stat, cu doamna, dr. Steltzer, primul consilier al legaţiei germane, von Ritgen, cu doamna, inginer I. Demetrescu cu doamna, G. A. Plagino, vice-preşedintele comitetului olimpic, Grigore Caracostea, membru în comitetul olimpic, Mihail Savu membru în comitetul olimpic, cu doamna, Neagu Boerescu, membru în comitetul olimpic, cu doamna.

D. G. A. Plagino, vice-preşedintele comitetului olimpic şi preşedintele U. F. S. R. a rostit o frumoasă cuvântare, relevând meritele de sportivă şi artistă ale d-rei Leny Riefenstahl, oferindu-i, în numele comitetului olimpic, medalia pentru merite sportive excepţionale.

D-ra Riefenstahl a mulţumit cu căldură comitetului olimpic, pentru frumoasa primire făcută de întreg publicul românesc.

După masă a urmat o serată, la doamna baroană Von Witzleben.

CRONICA NUMISMATICĂ ŞI MEDALISTICĂ

Monetele şi medaliile Vaticanului,

care au circulat în timpul Papei Pius XI

Acum un an, vizitând pentru a doua oară Italia, am achiziţionat, printre altele, şi câteva monete curente bătute la Vatican.

Aceste monete circulă atât în cetatea Vaticanului cât şi la Roma, totuşi numărul lor e foarte limitat. Iată unele din aceste monete :

Prima piesă de argint înfăţişează pe avers bustul Papei Pius al XI-lea ; iar deasupra acestuia are legenda : *Pius XI Pont* (ifex) *Max* (imus) *A* (nno) *XIV-lea* (al XIV-lea an de când Sfântul Părinte a fost ales Papă). Având în vedere acest lucru, monetele emisiunii anului 1930 poartă anul IX-lea, cele ale anului 1931 (anul X-lea), 1932 (anul XI-lea), iar 1935 (anul XIV-lea). Piesa e gravată jos cu numele gravorului Mistruzzi şi A. Motti Inc (numele celui mai mare meşter monetar din Roma).

Reversul piesei înfăţişează pe Sfânta Fecioară tronând. Ea ţine în dreapta pe pruncul Isus, iar în mâna stângă o ramură de măslin. Legenda reversului este : *Stato della citta del Vaticano L* (ire) *10*, iar pe soclul tronului Sfintei Fecioare stă scris *Regina Pacis* (regina păcii). Muchile monetei sunt drepte şi au gravate literile *P. C. I. R. C. — Pax Cristi in Regno Cristi*— (pacea lui Cristos în Regatul lui Cristos). Moneta măsoară 33 mm. în diametru şi cântăreşte 5 grame.

Cea de a doua piesă e de nichel şi înfăţişează pe avers armura ovală papală împodobită cu ciucuri şi şireturi, deasupra căreia sunt două chei diametral opuse, peste care se vede o tiara papală. Cheile, şnururile, ciucurii şi tiara alcătuesc insignele papale. Legenda aversului este : *Pius XI Pont Max. An. XIV*, anul papal, iar jos *1936*.

Reversul piesei reprezintă pe bunul păstor ţinând pe umeri o oale, iar drept legendă are : *Stato dela citta del Vaticano*. Valoarea piesei este arătată prin litera *L* (ire) şi cifra *2*. Jos în câmp, se poate citi ca mai sus : Mistruzii şi A. Motti Inc. Muchile monetei sunt drepte. Ea are 22 mm., în diametru şi cântăreşte 10 grame.

Cea de a treia piesă e tot de nichel şi reprezintă pe avers aceeaşi armură ca mai sus.

Reversul acesteia înfăţişează pe arhanghelul Mihail vârând sabia în teacă ; iar drept legendă are : *Stato della citta dal Vaticano*. Valoarea piesei e de asemenea arătată prin litera *C* (entime şi numărul *50*. Numele lui Mistruzzi şi A. Motti Inc., nu lipsesc nici de pe această piesă. Moneta are muchiile zimţate şi măsoară în diametru 24 mm., cântărind 6 grame.

Cea de a patra monetă e de bronz. Aversul acesteia înfăţişează o armură papală în şapte colţuri având aceleaşi chei şi tiara deja cunoscută.

Legenda aversului este : *Pius XI P* (ontifex) *M* (aximus) *An* (no) *IUB* (jubilare) *1933-1934*.

Reversul piesei ne înfăţişează o cracă de măslin, iar drept legendă are : *Stato della citta del Vaticano. Valoarea piesei* este exprimată prin litera *C* (entime) şi cifra *5*. Evident că şi aci găsim numele gravorului precum şi al monetarului mai sus arătate. Moneta măsoară în diametru 19,5 şi cântăreşte 3,25 grame.

Cu ocazia anului jubilar cetatea Vaticanului a bătut şi o serie de mici medalii de argint şi de bronz. Una din aceste medalii reprezintă pe avers bustul Papei Pius XI, iar drept legendă are : *Pius XI Pont Max.* Reversul medaliei ne înfăţişează pe Isus Hristos răstignit pe cruce, iar legenda are : *Anno Giubilare 1933*. Această medalie am achiziţionat-o cu ocazia excursiei organizate de ziarul „Universul" în Italia în 1933.

Vizita d-lui ministru

Mitiţă Constantinescu la Inalta Curte de Conturi

Miercuri la orele 12,30 d. Mitiţă Constantinescu, ministrul finanţelor, a făcut o vizită la Inalta Curte de Conturi.

D-sa a fost primit în şedinţă solemnă de membrii Inaltei Curţi de Conturi, în Secţiuni Unite, în frunte cu d. preşedinte Zamfir Brătescu, precum şi de membrii parchetului Curţii, Corpul consilierilor-controlori şi al referendarilor.

D. preşedinte ZAMFIR BRATESCU a spus următoarele :

Domnule Ministru,

Prezenţa dvs. în această principală instituţie de Stat ne-a umplut inima de satisfacţie. Vă urăm de aceea, în modul cel mai călduros bun venit în mijlocul nostru.

Activitatea Curţii, a fost stânjenită în primul rând de apelurile de pensie şi, acum în urmă, de judecarea conturilor comunelor rurale. Apelurile de pensii au fost covârşitoare. Mai ales din cauza lor, activitatea Curţii de Conturi s'a desfăşurat pe un sector care a făcut să se piardă firul conducător al misiunii sale esenţiale şi să micşoreze exercitarea la timpul său a acţiunii de control şi verificare superioară a gestiunilor statului.

D-sa roagă pe d. ministru să aducă modificări actualei legi a Curţii, în sensul de a se degaja Curtea de judecarea apelurilor de pensie şi de judecarea conturilor comunelor rurale, cari ar urma să fie judecate de organele superioare locale.

Deasemenea, de a se întări controlul preventiv prin extinderea lui la Ţinuturi şi de a coordona activitatea Curţii cu acea a corpului superior de control.

CUVANTAREA D-LUI MINISTRU MITIŢA CONSTANTINESCU

Răspunzând, d. ministru de finanţe a spus următoarele :

„Pentru mine nu poate să existe o instituţie care să fie chemată să îndeplinească o misiune mai importantă, deci înconjurată de un mai mare respect şi intangibil prestigiu, decât Inalta Curte de Conturi.

„O ţară mărită şi întregită, care se integrează pe linia marilor civilizaţii, merge spre o diviziune de funcţiuni cu o lărgire a atribuţiunilor, cari angrenează o sporire de angajamente şi de cheltueli.

„In aceste împrejurări sunteţi chemaţi să staţi de pază, pentru a veghia la împlinirea datoriilor. Trebuie să ridicaţi sentimentul de siguranţă al cetăţeanului. Controlul preventiv şi posterior trebuie să fie mai adâncit, mai sporit şi cât mai prezent. Cu cât viaţa de Stat se complică, cu atât gestiunile financiare dau posibilitatea delictului la contul de gestiune, care poate altera chiar prestigiul naţional. Când frauda sau gestiunea neconformă devine fapt repetat şi nu se găseşte ochiul vigilent de control, prăbuşirile morale ale unei ţări sunt inevitabile.

„Prestigiul forurilor de control stă în vigilenţa şi promptitudinea cu care se efectuează acest control. Când controlul nu este exercitat în actualtate, se constată o relaxare în moravurile şi constiinciozitatea gestionarilor publici.

„Conştient de aceste triste constatări pe cari le-aţi făcut desigur şi dvs. în practica de toate zilele, vă rog să credeţi că sunt alături de dvs. ca Inalta Curte să fie constituită atribuţiilor ei esenţiale şi supremei sale misiuni adică să fie o adevărată Curte de conturi.

D. preşedinte Zamfir Brătescu mulţumeşte apoi în cuvinte călduroase d-lui ministru pentru solicitudinea arătată faţă de nevoile imperioase ale înaltei Curţi.